

Sygn. akt IV Ka 696/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy - IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Marek Poddębniak (spr.)
Sędziowie	SO Andrzej Grochmal SO Włodzimierz Przysługowski
Protokolant	stażysta Antonina Kubiena

przy udziale Marcina Polańskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Legnicy

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2013 r.

sprawy **M. S. (1) (S.)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie

z dnia 16 października 2012 r. sygn. akt II K 1056/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego **M. S. (1)** warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka od oskarżonego **M. S. (1)** na rzecz pokrzywdzonej M. S. (2) nawiązkę w kwocie 1.500,00 (tysiąc pięćset) złotych,

III. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20,00 złotych kosztów procesu za postępowanie odwoławcze i wymierza mu 60,00 złotych opłaty za obie instancje

Sygn. akt IV Ka 696/12

UZASADNIENIE

M. S. (1) oskarżony był o to, że dniu 8 marca 2012 r.

w P., rejonu (...), w miejscu zamieszkania, naruszył czynności narządu ciała u M. S. (2), w ten sposób, że podczas awantury domowej uderzył żonę z pięści w tył głowy oraz twarz, ciągnął za włosy, wykręcał ręce, powodując w ten

sposób obrażenia ciała u M. S. (2) w postaci stłuczenia głowy, powierzchownych otarć naskórka szyi, bolesność głowy w okolicy ciemieniowej lewej, bolesność nadgarstka lewego, gdzie obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała na okres poniżej dni siedmiu,

tj. o czyn z art. 157 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Lubinie wyrokiem z 16 października 2012 r. w sprawie II K 1056/12 oskarżonego M. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, iż z opisu czynu eliminuje, iż oskarżony uderzył pokrzywdzoną w twarz i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych.

Na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego M. S. (1) na rzecz pokrzywdzonej M. S. (2) nawiązkę w kwocie 1.500,00 zł (jeden tysiąc pięćset złotych 00/100).

Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego M. S. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. S. (2) kwotę 885,60 zł tytułem zwrotu wyłożonych kosztów zastępstwa. Procesowego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego M. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i wymierzył mu opłatę w kwocie 100 złotych.

Z wyrokiem tym nie zgodził się oskarżony składając apelację za pośrednictwem swojego obrońcy. Obrońca oskarżonego wyrokowi Sądu

I instancji zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu mimo poważnych i nieusuwalnych wątpliwości oraz dokonanie błędnej oceny materiału dowodowego z uwzględnieniem dowodów niekorzystnych dla oskarżonego, a zwłaszcza dowodu z zeznań pokrzywdzonej M. S. (2) oraz jej matki D. W. z pominięciem dowodów dla oskarżonego korzystnych w tym dokonanie błędnej Interpretacji dowodów z zeznań obiektywnych w tej sprawie niewątpliwie świadków, to jest policjantów K. C. i K. T., którzy opisując zachowanie oskarżonego w czasie ich interwencji ocenili go jako człowieka spokojnego

2. obrazę przepisów postępowania a to naruszenie w stopniu mającym wpływ na treść orzeczenia przepisu art. 7 k.p.k. przez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego z naruszeniem głównie doświadczenia życiowego, z którego - jak się wydaje - przy ocenie tej sprawy należało dojść do wniosku, że stopień społecznego niebezpieczeństwa czynu zarzuconego oskarżonemu w tych konkretnych okolicznościach jest znikomy lub nieznaczny, co powinno skutkować uniewinnieniem oskarżonego lub umorzeniem postępowania; a - co najwyżej - jego warunkowym umorzeniem albowiem oceniając tę sprawę swobodnie należało dojść do wniosku, że spożycie alkoholu przez oskarżonego tempore criminis było okazjonalne i niewielkie oraz, że odbywało się w obecności rodziców obojga małżonków S. po wtóre należało dostrzec, że nigdy w przeszłości oskarżony nie stosował przemocy wobec żony, która - jak wyjaśnił - wielokrotnie go prowokowała, po trzecie szarpanina stron została niewątpliwie wywołana przez pokrzywdzoną, która nie pozwoliła oskarżonemu wziąć dziecka na ręce [tu należy podnieść, że zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego była niewielka tj. nieco ponad ustawowy stan nietrzeźwości] a przebieg tej szarpaniny nie był zbyt gwałtowny, i po czwarte wreszcie należało dostrzec, że sprawa ta ściśle koresponduje ze sprawą o rozwód, w której pokrzywdzona wykorzystuje ją domagając się rozwodu z winy oskarżonego, co zbiorczo ocenione powinno być przez Sąd uznane za okoliczności przemawiające przeciwko skazaniu oskarżonego.

i powołując się na ten zarzut wnosił o uniewinnienie oskarżonego lub o umorzenie postępowania, ewentualnie o warunkowe umorzenie postępowania.

Na rozprawie przed Sądem Okręgowym oskarżony i jego obrońca popierali apelację, Prokurator wnosił o utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była w części słuszna, na uwzględnienie zasługiwał też wniosek o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego.

Na wstępie zważyć należało, że Sąd Rejonowy prawidłowo i szczegółowo ustalił stan faktyczny, a zarzuty podniesione w tym zakresie przez skarżącego były oczywiście nieuzasadnione. Podkreślić należało, że skoro oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości (około trzykrotnie przekraczający próg trzeźwości) i w tym czasie chciał zajmować się kilku miesięcznym i bezradnym dzieckiem, to działanie pokrzywdzonej, która się temu przeciwstawiła było oczywistą reakcją na takie zachowanie.

Podkreślić należało, że wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji oskarżony nie był w stanie tylko nieznanie przekraczającym próg trzeźwości, a jego zachowanie nie miało nic wspólnego z wyrażaniem miłości swojemu dziecku. Co więcej próby wzięcia dziecka na ręce były przez oskarżonego ponawiane. W tej sytuacji wybuch jego agresji w stosunku do pokrzywdzonej, a następnie spowodowanie u niej obrażeń ciała było działaniem bez uzasadnionego powodu i w żadnym razie nie zostało sprowokowane zachowaniem pokrzywdzonej, co trafnie ocenił Sąd Rejonowy. Postawa oskarżonego zasługuje na potępienie.

Sąd Okręgowy zważył jednak w dalszym ciągu, że przestępstwo przypisane oskarżonemu stanowiło faktycznie incydent w jego życiu.

Z deklaracji oskarżonego, które w ocenie Sądu Okręgowego zasługiwały na wiarę, wynikało także, iż przeprosił on pokrzywdzoną i podejmuje on próby pogodzenia się z nią. Oskarżony twierdzi także, że regularnie płaci alimenty na swoje dziecko. Okoliczności te wskazują, że dostatecznym dla osiągnięcia wszystkich celów postępowania, będzie warunkowe umorzenie postępowania

i orzeczenie nawiązki na rzecz pokrzywdzonej w celu zadość uczynienia jej za doznaną krzywdę. Będzie to także stanowiło bodziec do poprawnego postępowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej, albowiem oskarżony ma świadomość, iż w przeciwnym wypadku postępowanie może być wobec niego podjęte.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie. Rozstrzygnięcie o kosztach wydano na podstawie art. 636 k.p.k.